

Οι παράλληλες πτώσεις των τραπεζικών μετοχών σε Ελλάδα και Ιταλία μπορούν να αποδοθούν σε διαφοριζόμενους παράγοντες, αποτελώντας ταυτόχρονα...

συνεπαγωγές και μεταβλητές της οικονομικής κρίσης που ακόμη μαστίζει την Ευρώπη και ιδιαίτερα τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου.

Αξίζει να τονισθεί πως οι επενδυτές έχουν καταγράψει απώλειες 37 δισ. ευρώ, στο Χρηματιστήριο του Μιλάνου, εξαιτίας της κατακόρυφης πτώσεως των μετοχών των ιταλικών τραπεζών, η οποία σημειώνεται από τα μέσα Μαΐου. Μιλούμε δηλαδή, για συνολικές απώλειες της τάξεως του ενός τετάρτου της αξίας των ιταλικών τραπεζών. Παράλληλα, στην Αθήνα, ο τραπεζικός δείκτης υποχώρησε την Τετάρτη σε μία και μόνον ημέρα κατά 9%, με την Τράπεζα Πειραιώς, για παράδειγμα, να χάνει το ένα πέμπτο της αξίας της.

Τα παραπάνω αντικατοπτρίζουν την απώλεια εμπιστοσύνης των επενδυτών απέναντι στα τραπεζικά συστήματα και των δύο χωρών, με τις ελληνικές Τράπεζες να πιέζονται από τον όγκο των μη εξυπηρετούμενων δανείων και τις αντίστοιχες ιταλικές να τίθενται υπό πιεστική αμφισβήτηση της φερεγγυότητάς τους, εξαιτίας των λαϊκίστικων δημοσιονομικών ανοιγμάτων μιας εξίσου επιπόλαιης με την ελληνική, κυβέρνησης.

Παρά την τυπική ολοκλήρωση του προγράμματος τον Αύγουστο, η Ελλάδα δεν έχει ακόμη πρόσβαση στις αγορές, γεγονός που αποτελεί αδιάψευστη απόδειξη της αποτυχίας του μνημονίου που υπέγραψε ο κ. Τσίπρας.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο πως, παράλληλα με το ιταλικό σπρεντ άρχισε τον καλπασμό του και το ελληνικό.

Η Μαύρη Τρίτη των ευρωπαϊκών αγορών (...που έφερε τη Μαύρη Τετάρτη του ελληνικού τραπεζικού δείκτη στο Χρηματιστήριο Αθηνών...) εμφανίζει τα ιταλικά ομόλογα να περνούν τη χειρότερη στιγμή τους, την τελευταία 25/ετία και φέρνει τα αντίστοιχα ελληνικά σε κλοιό ασφυκτικών πιέσεων, με την απόδοση του ελληνικού δεκαετούς ομολόγου να εκτινάσσεται στο 4,8%. Αυτό, πρακτικά, σημαίνει πως η χώρα μας, δεν μπορεί να δανεισθεί στις αγορές.

Για αυτό, η αποκατάσταση της διεθνούς αξιοπιστίας της και η επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης αποτελούν πρώτη προτεραιότητα της επόμενης Κυβέρνησης που θα είναι μία Κυβέρνηση με Πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη.

Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία καταρτίζει ένα εμπροσθοβαρές πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων. Προτάσσοντας τη μείωση της φορολογίας φυσικών προσώπων

και επιχειρήσεων, σε αντιδιαστολή με την υπερφορολόγηση που επέβαλε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μειώνοντας το διαθέσιμο εισόδημα των Ελλήνων, πλήττοντας πρωτίστως τη μεσαία τάξη και φροντίζοντας απλώς για τη λαϊκίστικη διανομή επιδομάτων σε εκλεκτικές ομάδες που αποτελούν (ή που πιστεύει πως αποτελούν) την εκλογική της πελατεία.

Βασικός στόχος για την οικονομική ανάταξη της χώρας μας πρέπει να είναι η δημιουργία πολλών και καλά αμειβόμενων νέων θέσεων εργασίας. Όχι ο επιδοματικός επιμερισμός της ελεημοσύνης του κυβερνητικού λαϊκισμού που αγρεύει εκλογική πελατεία, όπως συμβαίνει στη σημερινή Ελλάδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με την Κυβέρνηση της γειτονικής Ιταλίας να κινδυνεύει να βαδίζει, επίσης, την πεπατημένη του λαϊκισμού των επιλεκτικών και ανεύθυνων δημοσιονομικών ακροβασιών.

Όλοι μας, στον Ευρωπαϊκό Νότο, νοσταλγούμε την προ κρίσης ανάπτυξη και ευμάρεια οι οποίες χαρακτήριζαν τις οικονομίες και τις κοινωνίες μας και θα θέλαμε, πραγματικά, να είχαν μείνει ίδιες και αμετάβλητες αυτές οι συνθήκες. Το είχα πει και πριν δύο χρόνια, σε μια σύντομη συζήτησή μου με τον Υπουργό Εσωτερικών και πρώην αναπληρωτή Πρωθυπουργό της Ιταλίας Angelino Alfano (από όπου και το σχετικό φωτογραφικό ενσταντάνέ), χρησιμοποιώντας μία αποστροφή από τον «Γατόπαρδο» του Lampedusa: «Αν θέλουμε να μείνουν όλα όπως είναι, τότε πρέπει όλα να αλλάξουν». Αλλά για να αλλάξουν όλα, χρειάζονται κυβερνήσεις και λαοί με αντανakλαστικά αιλουροειδούς και όχι καρεκλοκένταυροι και δεινόσαυροι της εξουσίας, του λαϊκισμού και του ωχαδερφισμού που θα αποδράσουν με ταχύτητα γατόπαρδου μόνο σαν έρθει η ώρα των εκλογών, της αποτίμησης και της ευθύνης.

Χρίστος Χ. Λιάπης MD, MSc, PhD
Ψυχίατρος, Διδάκτωρ Παν/μίου Αθηνών
chliapis@yahoo.gr
@Chris_Liapis